

gerligt, at det blev blandet så meget sammen med Lomborg, og jeg tror faktisk, det var med til at blokere, at det blev gjort på en ordentlig måde. Jeg skyder ikke på ministeren i denne sammenhæng, men jeg vil appellere til, at vi gennemgår reglerne igen, for jeg mener, det er et problem, at den private forskning ikke er med, sådan som den var tidligere.

Kl. 11.50

Jeg mener også, det er et problem, at klageadgangen er blevet meget indsnævret, fordi man nu skal være direkte part i sagen, og desuden mener jeg, det er et problem, at det ikke er klart nok, at det, man kan kalde dårlig videnskabelig skik, også er omfattet af reglerne. Jeg vil gerne have tillid til universiteterne – og det har jeg også – men jeg kender dem indefra, og hvis det udelukkende er universiteterne, som skal behandle en klage, kan de altså godt være under pres, fordi det måske er en af deres egne mest estimerede forskere, der er indgivet en klage over. Så er tilbøjeligheden til at vige tilbage trods alt lidt for stor.

Jeg siger ikke dette for at skabe mistillid til nogen, hverken de private virksomheder eller universiteterne, men for at sige, at det, vi som politikere har et ansvar for, er, at kontrolmekanismen er god nok. Derfor har vi taget det med i vores forslag til vedtagelse, og derfor opfordrer jeg til, at vi rent faktisk gennemgår reglerne igen og ser dem efter i sømmene. Det ville jo være lidt mærkeligt, hvis Lise Lotte Glud fra Rigshospitalet tager så meget fejl, hvis Nordic Cochrane Center tager så meget fejl, og hvis de amerikanske undersøgelser tager så meget fejl, og om ikke af andet, så i lyset af at der ydes flere og flere private midler, og at der er nogle meget stærke særinteresser på området, synes jeg virkelig, vi skal påtage os opgaven med at gennemgå reglerne igen og se, om de er gode nok. Loven i sig selv åbner jo mulighed for, at bekendtgørelsen kan formuleres anderledes, så vi behøver ikke ændre loven. Det er bekendtgørelsen, vi skal se på.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg har ikke meget at føje til det, jeg fremførte i min redegørelse ved starten af debatten. Der har været fremført en lang række synspunkter, og debatten mellem ordførerne har jo også afspejlet den debat, der løbende har været på området, men jeg vil dog godt drage tre konkrete ting frem.

Hr. Per Clausen talte i starten om, at der på visse områder er større private interesser end på andre, og det er jo fuldstændig rigtigt. Men hvis vi ser generelt på det, som jeg også gør, er tallene beskedne, og tilfældet er, at vi her i Danmark har en meget, meget beskednen privat forskningsandel.

Også basismidlerne har været drøftet. Nu ved jeg ikke, om formanden tillader, at jeg går noget ud over forespørgslets indhold, men jeg vil gerne sige noget om det, som bl.a. fru Anne Grete Holmsgaard har været inde på, nemlig de tanker, vi har gjort os i forlængelse af regeringsgrundlaget. Fra regeringens side har vi sagt, at der ikke skal skæres i basismidlerne, men at de øgede midler, som nu kommer – bl.a. på grund af det fælles ønske om, at vi skal nå op på den ene procent og dermed et øget antal milliarder til forskningen – fortrinsvis skal gå til den konkurrenceudsatte forskning, som skal prioriteres højere. Jeg ved godt, det vil blive udlagt sådan, at basismidlerne bliver mindre, men sådan ser vi ikke på det. Vi mener, at udviklingen bliver stærkest på det konkurrenceudsatte område.

Fru Anne Grete Holmsgaard var inde på UVVU, og her er der jo en række forskellige forhold, som helt afgjort spiller ind. Jeg husker, at da vi indgik forliget, brugte vi ikke mange minutter på den paragraf i loven, men efterfølgende kom der en sag, som selvfølgelig betød, at mange synspunkter påvirkede det, vi nåede frem til. Derfor vil jeg sige, at helt uafhængigt af, hvad der står i forslaget til vedtagelse, er jeg selvfølgelig meget parat til at drøfte sagen, hvis der er et ønske om det.

Det tror jeg skal være mine korte bemærkninger til den debat, der har været ordførerne imellem.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er bare for at få en enkelt ting afklaret.

Kl. 11.55

Er det rigtigt forstået, at det er ministerens og regeringens politik, at flere af de offentlige forskningsmidler i fremtiden skal målrettes forskning, som er umiddelbart anvendelig? Det er lidt i forlængelse af hr. Jesper Langballes indlæg, for jeg synes, det vil være rart at få helt klarlagt, hvad regeringens politik er, også for at finde ud af, om der er et flertal i Folketinget bag den politik, regeringen fører.